

Посьміїте-ся
разом!

Дрогобич - 2013

Надія Желем

ЛЕМКІВСЬКИЙ ГУМОР

Ця невеличка збірка була видана
завдяки щирій фінансовій підтримці
Дрогобицького Товариства
«Лемківщина» та Вадима Шмирьова,
доктора фізико-математичних наук,
професора Новосибірського
державного університету.

**Дрогобич
2013**

Лемківщино!

Розлетілися мов птахи твої діти-лемки по різних світах. Нас вигнали, щоб ми, як сироти, блукали світом, щоб знищити нашу духовність, культуру, мову, нашу пісню. Та житимуть наші обряди, звичаї, традиції, мова, пісня допоки ще живі українці-лемки, які пронесуть іскорку любові до своєї Лемківщини через своє життя, через життя своїх дітей, онуків, правнуків.

Відходять наші батьки, прадіди, забираючи з собою безцінну фольклорну спадщину пращурів.

Вже у поважному віці моя мама завжди говорила намітям: « Діти, я юж стара ы забывам, але вы мусите собі тото вшытко записати, жеби сте потім розповіли своїм дітям и онукам. И они мают знати про тоту земаю, де ся народили їх діды-прадіды, знати нашу мову, нашу пісьню».

Ми запам'ятали цю мамину науку і почали, може дещо й пізно, збирати по крупинці мамині пісні, бабусині казки та бувальщини, оповідки, приповідки. Так виникла ідея впорядкувати всі ці зібрані перлини життєвої мудрості моїх лемків і видати хоч невеличкою збіркою, передати нашим нащадкам, щоб і в них жив лемківський дух, щоб пам'ятали звідки взяло коріння їх родинне дерево і хоч інколи згадали нашу лемківську говірку.

Лемки не тільки важко працювали, але й веселились, справляли весілля. Жодне свято не обходилося без пісні, жартів, веселих забав. Вони були майстрами гумору, на кожную ситуацію знаходили якісь смішні говірки.

Я збрала понад 300 гумористичних бувальщин, понад 500 прислів'їв, які записала від своїх родичів, сусідів, знайомих, які жили в лемківських селах Вапенне, Мацина Велика, Розділля, Ропиця, Боднарка, від гумористів, які виступають на лемківських «Ватрах» у с. Ждиня (Польща), м. Монастириську (Тернопільщина). Багато смішних говірок я знайшла у газеті «Наше слово», яка видавалась у Польщі і яку моя родина отримувала десь із 70-х років та в газеті «Дзвони Лемківщини».

То ж любі мої лемки! Читайте ці лемківські бувальщини, не забувайте нашу говірку і смійтеся на здоров'я!

Надія Желем з Мацини Великої.

Немов худобу пхали нас в вагони:
Собаки, вівці, кури між малят,
Червона фана, сльози і прокльони,
І дим розпуки з обгорілих хат.
«На Схід!...На Схід.....»

- кричали перебої,
А вітер тугу зносив на поля.....
Нуждою биті, з рідних гнізд ізгої
Летіли в прірву....Плакала земля.

.....
У журбі схилилась Лемківщина,
Й ронить сльози над потоком літ.
За яку ж ти, доленько, провину
Єї діток розігнала в світ.

Василь Хомик.

Лемківський гумор

Сусідка ся звідуює сусідку:

- Не віділисте, хто мою курку забив?
- Не чува-м, не відіва-м, лем най ся не порпат на моїх грядках.

- Куме, приход в гості.
- Та ты маш звого пса.
- Та певні!

Уйко Василь:

- Колиси лемківскы дівкы знали варити, як їх мамкы, а тепер знають пити, як їх нянькы.

- Уйку, а чого вы підливате квітки оливом до авта?
Засхнут.
- То нич же засхнут. Зато зброя не заржавіє.

- Идут хвонці по селі.
- Хвонці, чого вас так дуже?
- Идеме москалів бити.!!!
- А як они вас?
- А нас за што?

- Идут в потязі лемко и негр. Негр дістає банани зачынат істи. Лемко до нього:
- А што то таке?
- Банан.
- Можна спрібувати?
- Прошу.
Через якийс час лемко дістає совонину и іст.
- А што вы істе?

- Совонину.
- А можна спрібувати?
- Нашто ей прібувати? Совонина як совонина.

- Куме, ци будете студенином закусувати?
- А з чого студенина?
- З ноги.
- З чыйой ноги?
- Пак з пацячой.
- З лівой чи з правою ?
- Йой, куме, вы зас про політыку.

- Діду Василю, за што вас так дівкы любят?
- Не знам, - одповів дідо і облизав языком брови.

- Як мя винагородиш, Максим, же твій пес вкусив мя в ногу?
- Позволю ти вкусити мого пса в тото саме місце.

Максим приходит до Криниці і зарыват на улицы панюсю:

- Ищы м таку крас паню в жытю не відів.
- Жавую, же не можу вам тото саме повісти.
- То поциганте так, як я.

- Куме, де идете?
- Иду на ярмак когута продавати.
- Чого продаєте? Куры не топче?
- Ніт, топче и куры, и качкы, и гуси.
- То чого продаєте?
- На мя позерат.

Пришов до хыжы музыкант. Газдыня попросива го дашто заграти.

- Добрі. А што бы вы хотіли?
- Та што-небуд, лем бы сусідам донечы.

Офіціант:

- Што будете істи?
- Я бы м хотів того, што іст тот чловек під вікном.
- Того неє, а він, напевно, не оддаст.

Лемко веде пса. Кум ся го пытат:

- Йой, де ты того цапа ведеш?
- Куме, то не цап, а пес.
- Стуль гамбу, я ся не тя пытам.

- Тобі ся подабают варияткы ?
- Ніт.
- То чом ся крутиш коло мойой жены?

- Кумо, чули сте новину?
- А яку?
- Значыт, же сте не чули.

- Діду, то правда, же вас пес вкусив?
- Правда.
- А де? В д.....?
- А то юж неправда.

- Максим, што ся ставо? Хто тя так страшні погаратав?
- Мій пес.
- Ци то можливе?
- Гей! Вчера вернув єм ся домів терезбий и мя не познав.

Марина Иванови в постели:

- Повідж мі дашто фayne, тепле.
- Куфайка, оген!

- Ваню, чом идеш піше, ровер ти вкрали?
- Та ніт, упізнали.

- Ты взяв жену з любови?
- Ніт, з Лабовы.

- Як ем був парібком, - повідат Павльо, - то ем ся барз бояв женити.
- А гнес?
- Гнес знам, же ненадармо ем ся бояв.

- Подумай лем, Павлю, што зробива моя цьоця в Гамериці! Цівий маесток записава на будову шпыталю для бортаків.
- А видиш, я ти все гварив, же она о тобі не забуде.

На Горлицкім рынку поліціянт зачыплят підхмеленого Петра.

- Газдо, як вертате домів вночы, то не кричте так барз по улицах.
- Што ся м я чыпляш, кед я домів ищы не вертам.

Петро попив з Васильом в корчмі, і кед вышли з корчмы, Петро запросив го ищы до себе.

- Будеме пити на кухні, бо в комнаті баба спит. Газда вышов надвір, а Василь зазрив до комнаты.
- Петре, твоя баба спит з якымси хвостом.
- Знам го, але неє го што будити, бо він и так не выпе.

- Отче, а у піст жону мож?
- Мож, мій сину, але не барс тлусту.

- Отче, а у піст паленку мож?
- Вкушай, сину, лем без радости.

- Повідають, же ти ся оженив.
- То правда.
- Діти плануєте любити?
- Другого будеме планувати.

....

- Ви любите свою жену?
- Певні. Чим она гірша од інших?

- Што так позераш на фотку Ейфелевой вежи?
- Думам, ци они нашли там нафту.

- Кедь жена розбива горня, то се на щестя, а кедь я, то руки з гузиці роснут.

- Дай вам Боже щестя!
- Зберам грушки.
- Иван дома?
- Самы залежавкы.

- Жена твоя чым ся занимає?
- Чым? – мною!

- Я сам з Хирова.
- Ну і хир з тобом.

Зімав гайтов у хащи цигана, што рубав дырва. Зьвідує –
ся го:

- Нашто з рубав?
- Корові.
- Корова дерево не іст.
- Што не зіст, то спалю.

Запис у медичній картці: «Психічних хороб неє. Просто гуптак».

- Вибачте, ви мого псика не віділи? Малий такий, вічно під ноги ся пхає и дзявкат.
- А... то такі же од копняка на 10 метрів одлітує? Ні, не відів.

- Отче, де люди правдиво молят ся Богу?
- У церкві, конечно, дочко моя.
- Ніт, отче, не в церкві, а в самольті, в якого одвалив ся еден мотор. Я стюардеса, я знам.

Гмераючи дідо шепче онукови:

- Я закопав скарб.
- Де дідусю?
- У землі....
- Ой, точніше, точніше, дідусю.
- Земля то третя планета од Сонця.

Идут Ваньо и Петро. Кажє Петро:

- Ваню, посмот, што написано на тім слупі.
- Ваньо не хоче, але ся боїт Петра, лізе на слупа.
- Лізе.....лізе...Нарешті чытат:
- По-фар-бу вано!

Пытают лемка:

- Што бы с хотів мати: п'ят тисяч долярів, чи п'ят дочок?
- П'ят дочок.
- А чого?
- Бо мам їх юж 8!

- Як ви могли забити зайця? Ви не є членом мисливської організації?
- А чого заяц зів мою капусту? Він не є членом моєї родини!

- Андрій, а чого тя не было на роботі аж три дні?
- Зо мною ся става страшна пригода.
- Та йой, што ся ставо?
- Пішов єм на полювання, вовкы загнали мя на дерево.
Мусів єм на нїм сидити 3 дні!
- А што єс там ів?
- Істи жена приносива.

- Тату, купте мі тоту трубу.
- Обыйдеш ся, бо будеш цілий ден трубів і не даш мі працювати.
- Ніт, тату! Я буду трубів лем тоди, як ви будете спати.

- Андрусю, повіч мі, што то єст хырбет?
- Хырбет - то єст част організму, на якій з єдного кінця сидит моя говова, а з другого сиджу я.

- Як ся називаш? – зьвідує- ся старий, глухуватий професор учня.
- Капусьняк.
- Говосніше.

- Капусьняк.
Професор ся засьміяв.
- Чого ся сьмієте, пане професоре?
- Мі ся причуво, же з повів «Капусьняк»

- Чого не виходите замуж? – зьвідали -ся підстаркуватой дівкы.
- Нашто, кой мам дома папугу, кота и пса.
- Но и што з того?
- Папуга ціліцький ден кне, пес хымерит, а кіт ся цілу ніч вовочит.

- Мам надію, же ся будете в нашім готелю почувати, як в себе дома.....
- Як так, то барз красьні дякую. Лыпше піду до іншого готелю.

- Чекай, обірванцю! Я тя навчу курити!....
- Не треба, тату. Я юж знам.

- Єден зводій перед судом взяв сой адвоката, який так добрі обороняв підсуднього, же го оправдали.
- Видиш, як добрі я тя боронив. Збільшыш мі гонорар?
- За што? Як бы м перше знав, же я такий невинний, то бы м ани не наймав адвоката.

Лікар жінці:

- Раджу вам часто ся купати, ходити на повітря і тепліше ся вбрати.
- Жінка мужови: «Казав мі лікар якнайскорше поїхати на море, потім у горы на повітря и обовязково купити нову шубу.»

- Ци давно гмер ваш муж?
- За тыжден по шлюбi.
- Но, то ся хоц довго не мучыв.

- Смотте ся, мамо, який наш уйко лисий. Як коліно!
- Тихо, ищы уйко почує.
- А хыбаль уйко про то не знат?

- Котрий чвовек найодважніший?
- Лисий.
- Чого?
- Бо му николи не стане зо страху вовося на говові.

- Мамо, а чом нашы няньо такы лисы?
- Бо дуже мислят.
- А мама чом мают тильо вовося? Ци мама не мислят?
- Цыхо буд, смаркачу!

- Кумо моя дорога, што мам зробити зо своїм хвостом? Вчера ся зас опив і выбив мі два зубы.
- О! То мій ліпше зробив, бо на другий ден по шлюбi выбив мі вшиткы і тепер мам юж спокій.

- Куме, але тоты люде, што проповідуют затміня, то, напевно, сут барз вчени.
- Ей, не плетте. Мій хвостиско тото саме вычитав з календаря.

- Уйку! Чом ваше вовося біле, а усы чорны?
- Бо усы на 20 років моводшы.

- Повідають, же жонаты довше жыют, як нежонаты?
- То не є правда. Жонатым лем ся жытя довше тягне.

- Хто повіст од чого роса? – зьвідує- ся учитель.
- Я знам, - встає Ваньо, - земля ся так скоро обертат, же аж потіє.

- Чи г вашім місті вродив ся якийсь великий чвовек? – зьвідує- ся туриста.
- Ніт. В нас ся родят лем діти.

- Ци сте віділи, як підсудний забив вашу тещу?
- Відів єм, пане сендзьо.
- То чом сте не пришли на поміч?
- Я хотів му помочи, але коли м гвідів, же він ся сам з ньом справит, постановим єм ся не втручати.

Сендзьо:

- Чого ся выкручаш? Твоя крадіж потверджена, бо тя зрадива жена.
- Цы хоч обіцуєш поправу?
- Обіцую, же юш николи жадній бабі ани свова не писну о своїх справах.

Почтар:

- На вашім листі неє адресы.
- А нашто іншым знати, кому я пишу.

- Як ся ти здає нова наuczителька ?
- Здає мі ся, же єст недовчена.
- А то чого?
- Вчєра зьвідувава- ся мя, кільки буде два по два, а гнеска, хто одкрыв Гамерику.

До сева по довгих мандрах вернув- ся Петро. Зобрав- ся гурт люди, а Петро ся выхвалят : « Обїхав ем Турцію, Єгипет, Францію...»

- А в Гамериці сте были?
- А як же.....
- А телефон сте віділи?
- Та не лем відів, але м го ів.
- Ой, куме, та то дрїт, !!!
- А.....як дрїт, то ніт.....

- Нас три парібкы. Як ся будеме женити, то поглядаме таку родину, де будут три сестри. Каждому по єдній.
- Тїж єс придумав. Цывий маєток ділити на три части!
- Што там маєток? Зато на трьох буде лем єдна теща!

Циганови надоіво говодне жытя, і він постановив ся повісити. Привязав мотуз до дерева над річком, зашмарив петлю на шыю, розогнав- ся, жебы скорше ся задусити. Але конар не вытримав, а циган впав до студеной воды.

- Ратуйте! - закричав циган, бо не знав плавати.
- Його вытягли з воды и ся зьвідуют:
- Та як єс впав до рікы?
- Йой, та дайте мі спокій. През тото дурне вішаня маво ем ся не втопив.

- Марись! Чого маш завязане око?
- Моя сусідка штрикнула мі ігвом.
- А то як ся могло стати?
- Я пізрива в дзюрку замкову.

- Куме, чув ем, же сте купили гармонію. Але чи хтоси знаграти у вашій родині?
- Ищи ніт. Але зараз приде сусьід и покаже, як то ся робит.

- Куме, не розумію, як сте могли за єден ден наробити тільки гвупоти?
- Бо м гнеска барз завчасу встав.

- Што ся ставо? - пытат муж запвакану жену.
- Я гывтнува іглу.
- Є чого пвакати!! Я ти дам другу.

Дохтор бісїдує з хворым.

- Што вас болит?
- Праві же вшытко: говова, серце, бріх, крижы, ногы.....
- Як чловека штоси болит, то значыт, же жыє.

Сендзьо:

- Де жыє підсудний?
- Сьвідок:
- Не знам.
- А вы де?
- Я його сусьід.

- Пані, але мате файны зубы!
- Направду? Дякую за комплімент.
- Шкода тільки же їх так маво.

У склепі.

- Синьку мате?
- Маме.
- А якого она кольору?

- Лемку, дам ти 5 звотих, але не повідай «лем».
- Лем дай!

- Лемка приймають на фронті в партію. Він пише в заяві:
- Кед мя забют, то рахуйте комуністом. А кед ніт, то ніт.

- Пятирічний Юрцьо зьвідує ся тата:
- Де ты жыєш?
- В Радоціні.
- А в Самборі што робиш?
- Мешкам.

- Пане Мошку, вы мя обрахували на келюшку палюнкы!
- А пиво сте брали?
- Не брав.
- Но то треба быво взяти.

- Як ты могла оддатися за такого старого?
- Кумо, як берете пінязі до рук, то ся не пытате з якого они року.

- Муж пришов домю над раном паний. Жена го сварит:
- Де з був ціву ніч? Ани м не задрывава.
- А ты думаш, же я дрымав?

- Я ся зо женом не вадив през ціве жытя.
- То чом?
- Як іхали зме по шлюбi, то кін ся споткнув. Я повів:
«Раз». Споткнув-ся

- другий раз, ы я повів: «Два». На третій - застрілив.
- Што з, гуптаку, наробив?!! - скричала жена.
- Я повів: «Раз!»

- Перше втеква моя жена, потім пес и коты... Тепер ся
смотрю, як тяжко рыбам пхати до двери акваріум.

- Хвощик скаче на ліжку, а мама му повідат:
- Не скач, бо будеш мав великий бріх.
- На другий ден иде хвощик дорогом, видит вагітну и
гварит до ней:
- Што! Доскакавас- ся?

- Маш кохану дівчину?
- Мам їх дуже. Декотры коханы по два разы.

- Иде священник на джипі. Поліцейский го спинят.
- Отче, заскоро идете.
- Выбачте! Най Бог мі wybачыт за моі страшны справы.
- Щасливой вам дороги.!

- Галю, маш юж 25 років, а ты ыщы незаміжня. Што то
таке?
- Не знам... І прібуют, і хвалят, а не берут.

- Поховальна процесія. Труну несут на боці.
- Кого ховате?
- Тещу.
- А чого труна на боці?
- Бо як ей квадеш на плечы, то она барз храпит.

- Як ся скінчива вчешня сварка зо женом?

- Она приповзва до мя на колінах.
- І што повіва?
- Вылізай з-під постелі. Я юж ся не звощу.

Психіатрична лікарня. Єден божевільний другому:

- Ты прочитав мій лист, який я тобі вчера дав?
- Так, але там барз дуже осіб і цифр.
- Ту заходит дохтір:
- Так, придуркы, хто вчера вкрав мою телефонну книжку?

- Повідают, же до тебе внук приїхав?
- Так, юж тыжден ся гостит.
- Но і як? Дідови помагат?
- Гріх повісти, же не помагат. Вчера разом дідову пенсію пропили!

В операційній. Сестра:

- Доктор! Доктор! Мы юж го стратили.
- Чого ся так переймуеш? Таких маме ищы ціву палату.

Хвопец вечорами смотрив- ся в біноклю на дівчину, што жива напроти.

Рано задзвонив телефон, і жіночий говос ся пытат:

- Ты не відів, де я вчера повожива свої майткы?

Дочка начальника міліції приходить до тата.

- Тату, я вагітна, а ту маш список підозрюваних.

На уроці українской мовы.

- А тепер, діточкы, загадка: «Сідит дівча в коморі, а коса ей надворі».
- Івасьо:
- «Юлія Тимошенко».

- Коханий, та ж правда, же я тобі дана Богом?
- Так, рідна моя,тільки не знам за які гріхи .

Петро іде в автобусі. Заходить жінка, струшує воду з парасольки и бісидує:

- Боже, яка мерзенна погода, а ищы бабине літо.....
- Петро бурчить:
- Які бабы, таке й літо.

Василь телефонує своїй теці:

- Заберте свою дочку. Мы прожили з ньом тільки місяц, а я юж не витримує.
- Wybacz, зятю, по 14-х днях товар назад не берут!

- Хто такий лемко?
- Українець! Тільки зо знаком якости.

Спотыкат лемко лемка:

- Де идеш?
- На весіля!!!
- Одкаль верташ?
- З ве-е-сі-і-ля...

- Куме, а якої сте віры?
- А якої ти треба?

Пытат -ся гіст лемка:

- Чом в селі вшиткы діти ходят босы?
- Та они ся родят босы, прошу я вас.

Двоє лемків-емігрантів ідуть шыфом през Велику Млаку.

Нараз лемент.

Прилетів еден до каюты и лементує:

- Шыфа тоне!!

Другий му спокійно рече:

- Маш грызоту. Ци то твоя шыфа?

Опівночы жена будит мужа:

- Старий, мі ся здає, же хтоси ходит по хижі.

- Ид обуд пса.

Ваньо і кура

- Коли Ваньо іст куру?

- При двох трафунках: як засвабне Ваньо або кура.

- Яку бы з хтів мати жену: мудру ци файну?

- Вельку.

- А то чом?

- Бо мам барз дуже поля.

- Куме, ви юж по обіді?

- Но...

- То прошу до мя на перекуску.

- Куме, як ся мате?

- Середньо. Медже зьлі і барс зьлі.

- Пане склепар! Тота материя є чысто вовняна?

- Гварантую.

- Але чом на ній написано «бавовна»?

- А жеби ошукати міль....

- Выдава бы з ся?
- Здаво бы ся.
- А варити знаш?
- О такім глупстві ся пытате!

Сендзьо і свідок

- Як далеко од місьця выпадку ви ся находили?
- О 4-ьох метрах і 19 сантиметрах.
- Откаль така точніст?
- Спеціальні м зміряв. Знав, же даякий бортак о тім ся зьвідат.

Приходить хвоп домів. Жена ся го пытат:

- Чом так пізно вернув- ся домів?
- А хто ти повів, же я ся вернув? Я лем пришов за фляшком.

На уроці

Научытель:

- Діти, підністе ліву ногу.....
- А тепер підністе праву ногу.

Ученик:

- А на чім я буду стояв?

Споткали -ся два кумы/.

- Петре, а де так летиш?
- Моя жена ма заран 40 років, то хочу і купити звоти кульчики, але мам кус більше гроши. Ход, выпеме по пугарику.

Пішли до корчмы, сіли, попивают. По хвилі Петро:

- Йой, та на звоти кульчыкы юж замало гроши. Нич, куплю і срібны. Але на срібни ищы задуже. Давай ищы по пугарику.

Посы́дили, випили. Порахував Петро гроши.

- То на срібни юж мі бракує. То нич, того року і пробю уха, а на другий куплю і кульчыкы.

Отец до своей дівкы:

- Хочу тя потішыти: «Просив Андрий, же бы м тя му оддав за жену».
- Добрі, няню, я го барз хочу, але тіж не хцу ся розставати зо своїом мамом.
- То воз ей зо собом.

- Чого пвачеш? – зьвідуют -ся хвоща на улиці.
- Я стратив свого няня.
- Ты ся боіш, же не найдеш дорогу домів?
- Ніт, я найду, а няньо без мя не найде.

Сы́дят два кумы в кіні і єден другому повідат:

- Куме, мі ся выдає, же в теперішнім кіні єст дуже сексу.
- А ты, куме, смот до екрану, а не до салі.

- Марись, чого ся не оддаєш? Юж вшиткы дівкы ся пооддавали, навет крива Пазя и тота має мужа.
- Придут няньо з Гамерики, привезут кус талярів, и я ся оддам. А няньо кривой Пазі ма тільки пінязів, же міг бы оддати не тільки Пайзу, а и козу.

Сы́дят два кумы и єден другому повідат:

- Куме, видите, на вас юж мухы сыдают.
- Хцете повісти, же я гівно?
- Ніт, але муху трудно здурити.

- Гершку, а што робит ваш рабин?
- О, наш рабин барз мудрий. Він тільки книжки чытат.
- Як! И вден и вночы чытат?
- Так.
- То хто за нього діти робит?
- А.....він там такого ма, же іх робит.

- Чом, куме, не носите краватку?
- Бо барз дуже місця занимає у кышені.

- Муж ся выберат до міста на ярмак. Жена му гварит:
- Куп мі станик.
 - Пошто він тобі? Ты не маш груди.
 - Але ж я ти купива майткы.

- Лежыт п'яний Ваньо при фосі. Колега хце го д'вигнути, але не дає рады.
- Мушиш, Ваню, тільки пити?
 - Мушу. Лем тота палюнка тримат мя на ногах.

- Повіч мі, Ваню, яка ма быти певниця, жебы в ній вино вытрымаво якнайдовше?
- Замкнена.

- Бабы сут для мя повітрям, - гварит Ваньо.
- И певно ты зато так часто глядаш свіжого повітря?!

- Як сий мислиш, Ваню, чом баб не оберают до парламенту?
- Бо жадна ся не признає, же ма за 30 років.

- Ваню, сниво мі ся, же м ся ціву ніч шкрябав по говові. Што бы то, куме, могло значыти?

- Мі ся видит, же ти треба конче густого гребеня.

Еден лемко приїхав до сева і ся хвалит кумови:

- Я ся вчыв десят років в місті.

Тот ся замыслив і гварит:

- Ци ж такий дурний був, же тя так довго научали?

Пяний муж заспокоює жену:

- Тихо, не крич, я не свої пінязі пропив.....

- А чьї?

- Кумовы. Тоты, што він нам пожычыв на дырва.

- Куме, будете їсти перогы?

- Чом бы ні.

- Як ніт то ніт.....

- Вам, хвопам, едно в голові, - гварит жена.

- Чом едно? А прекуска?

Чловек

На 20 років - гоп!

На 30 років - хвоп.

На 40 років - хвописко.

На 50 років - яко-тако.

На 60 років - як фляк.

- Куме, як ся чуєте?

- Дякую. Як корова по теляти.

Споткали -ся два лемкы.

- Як ся маш?

- Купив єм авто, жебы звидіти світ.
- Добрі! Але котрий: тот ци тамтот?

Не памятає

- Но то як вчєрашня забава?
- Не знає. Ищє мї не оповїдали...

- Куме, але стє скупий! Людє г войну сьнігом сє ділили.

Отец пытат -сє сына:-

- Хто ти дав по челї?
- Колега вернув -сє з весільной подрожи.
- Но и што?
- То я го намовив, жебы сє женив.

Юж пізно

- Посьвітити вам, куме, на сходах?
- Дякую красьні! Юж лежу на землї.

Дам- не дам

Записали лємка до колхозу и сє го зьвідують:

- Коня даш?
- Дам.
- Корову даш?
- Дам.
- Паця даш?
- Дам.
- Козу даш?
- Не дам, бо мам.

Здогадає -сє

- Што там за гвалт?

- Бортаків б'ють.
- Йой, то треба втікати.

- Куме, повідають, же ваша дочка вишва заміж?
- Не тільки вишва, але юж и пришва.

Мама ганьбит сына:

- Ты, урвішу, зас дражниш пса? Як тя вкусит, то пвачес!
- Мамо, я го лем погваскав.
- Але як?
- Горячим прасом по говові! ..

- Што таке щестя?
- То міцне здоровля і сваба памят.

Дохтор и хворий

- Діти мате?
- Ніт. Мій тато и мій дідо тіж не мали діти.
- А вы одкаль ся взяли?
- А я зо Фльоринки.....

Порадив

Туриста пытат -ся лемка:

- Ци не порадите мі, як ся достати скоро на тоту гору?
- Хвильку, я зараз спущу свого пса....

- Што повідате, куме?
- Нич. Тото, што чуєте.....

Лемко спіткав мурина.

- Ты хто?

- Нигер.
- А я мысьлів - коминяр.....

- Заберте свого пса - по мі юж блихы скачут, - повідат ображений пан.
- Рексу, одыйд од чловека, бо він ма блихы.

- Котра мова єст найтяжча для опануваня?
- Лемківська...
- А то чом?
- Бо ищы ныхто ся ей не навчыв, а тоты, што знали - забыли.

Пришов лемко до лемка.

- Їсти будеш?
- Ніт.
- Пити будеш?
- Ніт.
- Но то чого з пришов?

Сьліпий и гыкавий бют паця. Сьліпий вдарив раз-другий... Гыкавий гварит:

- Ищ....ы раз вдариш мя по говові – п..у..щ..у па...ц..я.

Три пацята

Приходит москаль до лемка и просит:

- Подайте бедному: имею троих пацанов.
- Лемко ся здивував:
- Як то? Маш троє пацят и простягаш руку?

Приходит хвост пізно домів и пукат до двери. Жена ся пытат:

- То ты, Петре?
- За дверями тихо. И так три разы. Жена пішва спати.
- Рано встава и видит:
- ей Петро спит під дверями.
- То чом єс ся не одозвав?
- А я кывав гововом.....

- Мі ся здає, же Кучма – лемко...
- То чом так?
- Бо походить з «Юж-Маш».

- Гнески люди сут свині. В склепі мі дали фальшыву звотівку.
- Ано покаж!
- Юж не мам, бо м ей оддав в другім склепі.

- Уйку, мате такий великий бріх од пива? - пытат -ся хвопец.
- Не од пива, а для пива!

- Куме, як ся мате?
- Кепско.
- А то чом?
- Вчера не мав ем пінязів и гнеска зас....

- Капраль у войску пытат -ся вояка:
- Новак, кым сте были на цивілю?
- Паном...

- Ванцю, хто розбив шыбу на вигляді?
- Петро, але виден Павльо, бо він присів, як ябко летіво до його гововы.

- Діду, што треба робити жебы ліпше відіти?
- Більше істи морквы.
- А жебы ліпше чути?
- Помыти добрі уха.

- Михась, прид до мя. Мі подарували пса...
- А пес добрий?
- Ищы не знам. Хцу ся переконати ци кусат, ци ні.

- Діду, ви мате зубы?
- Не мам, дорогой внучку.
- Но то потримайте мій хліб з масвом.

- Няню, повічте мі, як ся то стало, же ви ся оженили з мамом?
- Видиш, стара, таке маве і тото ся дивує.

- Ванцю, ты знаш пливати?
- Знам.
- А де з ся навчыв?
- У воді.

- Мамо, наш наuczытель не відів коня.
- А то чом?
- Гнеска я намалював коня. Наuczытель підышов до мя и ся пытат:
- Што то таке?

- Няню, як сте были моводым, то кого сте найбільше любили?
- Твою маму.
- А тепер?
- Стуль гамбу, смаркачу!

- Няню, я знам барз смішний віц.
- Но то повічі!
- Не можу, я ищы мавий.

- Мамо, чым ся різнит кіт од кіткы?
- Кіт ма баюсы.

- Діду, вы сте были колиси мавым?
- Быв, дітино, быв.
- Але втоди напевно ся діти сьміяли з вашой лисой гововы!

- Ванцю, ты юж знаш рахувати?
- Знам: шіст, сім, вісем, девят, десят, валет, дама, круль, ас.

- Мамо, дайте мі оріхів!
- Воз сий повну жменю.
- Аж жменю? То дайте мі свою жменю, бо ваша більша.

- Ванцьо принюс мамі великий букет квітів.
- Йой, сыну, пошто з ся тратив? Преціж таке саме квітя росне в нашій загородці.
 - Росво, мамо, росво...

- Хвоп зо женом сідят за столом и ідыт. Жена цямкат. Хлоп не стерпів и вдарив ей лижком по челі.
- За што?
 - Не цямкай!
- Жена переставя цямкати, але хвоп зас бє ей по челі.
- За што?
 - Як сой спомну, то мя шляк трафлят...

- Повічте, ци сут рибы в тим місци?
- Ищы не знам.
- А вы оддавна ту сьдидите?
- Та юж зо три рокы.

Еден лемко хвалит -ся другому:

- Купив ем авто, хцу зьвідіти сьвіт.
- Добрі, прото який - тот чи тамтот?

- Кым ся чуеш, Петре? – зьвідує -ся юж по вигнанню Ваньо.
- Меже українцями - українец, меже руснаками ем руснак, меже поляками - поляк.
- А меже бортаками?..

Петрова дітина нияк не може заснути. Петрова жена гварит:

- Може бы м му засьпівава?
- Чом одраз так? Спрібуй найперше по доброму.

Павльо купив сой гарду брычку, два коничата и взяв ся до фіякруваня в Горлицях. Підходить до нього якысий грубий паниско.

- Ци можете мі вказати найкоротшу дорогу до стації?
- Выбачте, але ніт!
- Та чом ніт? Вы сте тутешній?
- Гей, але мам фіякер.

Петро задумав- ся оженити ыщы раз. Выбрав сой Марину Осифову, бо тот мав гардий кавальчык поля. Взяв сой Максима за сватача. Пришли гвечер до Осифа, а тот по котрийсій порційці палюнкы повідат:

- Бёр, Петре, Марину, але ти щиро гварю, же вчера Гершко присвав секвестратора ы взяв мі за борг поле на Долинці.
- В тий ситуації, - рече Максим, - був быс, Петре, паскудом, кед быс взяв сусідови ыщы остатню дівку.

- Петре, як бы з назвав чловека, котрий сів на твій капелюх?
- Бортаком!
- То, прошу тя, стан...

- Максим, остатній раз ти гварю:
- Верний мі пінязі!
- Но, хвала Богу, же юж остатній раз. То ся юж тота неприємна справа медже нами скінчыт.

- Што ся ти ставо, Петре? Чого єс такий смутний?
- Ани ся не зьвідуй.....
- Но то што?
- Та ждав ем на жену, але в потязі ей не было. Боюся, же она юж од вчера дома.

- Петро був довго на вынаятій роботі, а як ся вернув домів, зьвідує-ся Василя:
- Барз быва смутна моя баба, кед мя дома не было?
 - Ой, барз! А юж найбарше за ден-два, як єс ся мав вернути.

- Споткали-ся два лемкы на дорозі і повідат еден до другого:
- Сухай, Петре. Повідают, же Гамерику одкрыв якіysi Колумб....

- Та якій Колумб?! Якій, до фраса, Колумб? Як тот Колумб іхав до Гамерики, то нашы лемкы юж вертали одтамаль назад.

Петро провадив по рынку в Горлицях паця на мотузку.
Пан хтів го понизытиі покепкувати над ним.

- Ej, gospodarzu, czy to na sznurku to wasz syn?
- Ні, пане, то сирота. Веду го до панів, бо гварит же має ту якысу родину.

- Мила моя, тепер, кед мы юж муж ы жена, повіч мі кільки з мава фраїрів.
- Гей, я ти повім, а ты мі будеш потім фурт выповідав...
- Лем повіч, повіч, нич не буду повідав..
- Добрі, то ти повім. Семеро іх было.
- Ага...сім...велике число...То я був твій остатній - семий кавалір?
- Ніт, ніт, ты був четвертий...

Марина кумі:

- Я свого Василя ани раз не зрадива...
- То ся хвалиш чи жавуєш?..

Чытат Марина новины ы барс ся звостит.

- Чого ся так звестиш, Марино?
- Та чытам ту, же людске тіво росне лем до 25 років.
- Но і чого тото тя так розвостиво?
- Гей, бо мій бріх ы моя ду...а о тим нич не знають.

Мечеш на улици сьмітя? Не забут хрюкнути!

Петро и Марина чекают госьців. Петро бісідує:

- Празничний сервіс можеш поставити на стів, але срібны лыжечкы до кавы не давай...
- Та чом? Мыслиш, же нашы госьці могли бы іх вкрасти?
- Ніт, могли бы іх познати...

- Няню, дайте мі сто дулярів. Піду ся вчыти.
- И хто тебе, дурню, за сто дулярів навчыт?
- Моводиця!

- Петре, підеме попеме кавы?
- Якоси дивно называш згорівку!...

- Хвоп без бабы, як пес без блих... Жыти ся даст, але смутно.
- Жена без хвопа, як блиха без пса... Жыти ся даст, але неє кого грызти.

- Параско, думаш, же то гріх, же наша Марися народива дітину ищы до весіля?
- А одкаль тото мале ангелятко могво знати, коли весіля?

Скаржыт-ся Параска колежанці:

- Вчера хтіва м зайти до сальону красы и попросива м у Василя 200 гривень.
- А він, зволоч, посмотрив на мя и дав мі 1000 гривень.

Уйко Василь:

- Я в такім віку, же юж мя не тішыт літати за сукнями. Мі ся тепер ліпше подабают бабы без сукенок.

Жена гварит мужови:

- Яка файна пара нашы новы сусыды: він ей все цюує, бісыдує і файны слова.
Чом и ты так не робиш?
- А я ту до чого? Я ей и не познаю.

- Няню, кого бы з хотів, дівочку чи хвопчыка?
- Маму.....

- Быв ем вчера в аптеці, призрив-ся на ціны і рішыв, же легше гмерти!
- Йой, ид и посмот на ціни на ритуальны услуги!

- Няню, а што то ест скоріст звука?
- То дос дивна штука, Василь. Мій няньо казав мі ищы втоди, як я мав 20 років, а дошво до мя аж тепер, кед мам 30.

- Летит криза над Гамериком, смотрит и бісыдує:
- Добрі я ту погаздувава.

Летит над Європом, смотрит:

 - И ту мя видно.

Підлітат до України:

 - А ту хто до мене погаздував?!

- Параска колежанці:
- Быва ем Васильови невірна, але повім му тото аж в ден мойой смерти...
 - А ты знаш, коли гмреш?
 - Йой знам. В тот ден, як му повім.

Марина перший раз чекат дітину и пішва на контроль до дохтора.

- Мій муж бы хтів знати...

Дохтор ей перерыват:

- Тото ся мя часто пытают и підтверджує: секс аж до осмого місяця не єст жаден проблем...

- Мій муж бы хтів знати, .. чи можу рубати дырва...

- Улько, што тобі ся найбільше подабат у хлопів?

- Розум....

- А што ищы?

- Твар.

- А ищы?

- Сива.

- А ищы?

- Гумор.

- А ищы?

- Перестан мя юж звостити, бо ти повім правду.

- Тамтой неділі дав єм оговошеня до газеты, же глядам бабу до жытя и достав єм цівий мішок листів.

- И што в них?

- Майже єдна пропозиция: «Бер мою!..»

- Петре, якы волиш, замужны ци дівкы?

- Замужны, бо сут привыкнени до меньшых вымагань.

Жена:

- Заран ся выповнят 20 років, як мы ся поженили. Може заріжеш з той нагоды курку?

- Ніт! Курка нич не винна.

Адміністратор готелю до клієнта:

- Як ви не докажете, же тота дама ваша жена, то не зможу поселити вас разом.
- Пане, як ся вам удаст доказати, же тота дама не ест моя жена, то буду вам дякував ціве жытя.

- Сьвідок, ви мате розповідати лем того, што сте віділи своїма очами.
- Розумію, пане сендзьо.
- И так, коли вы ся вродили?
- Того не можу повісти, бо м не відів.

Мавому Ваньови сприкрилися крикы и плач братика, што ся недавно вродив.

- Мамо, а одкаль ся нам достав такий крикун?
- Не повідай так о нім. Його нам послали з неба.
- Ага, послали! Ліпше повіч, же го одтамаль вышмарили.

- Діти, ано скоро ся мыти!
- Не треба, бабусю. Мы пізнаєме еден другого по голосі.

- Сусьіде. У вас иде горяча вода?
- Иде. Лем чогосы она студена.

Мавого Иванка зьвідали-ся про сестриноного жениха:

- Кілько ма років?
- Та не знам.
- А ци моводий?
- Напевні, бо в нього ищы не выросво вовося на говові.

- Повічте, газдо, кільки ищы буде кільометри до Криниці?
- Та буде зо три з гаком.
- А кільки буде мав тот «гак»?
- Напевно зо пят кільометри.

- Порадте, дохторю, што робити, жебы довго жыти.
- А вы курите?
- Ніт.
- Палюнку пете?
- Ніт.
- До чужых жен заглядате?
- Ніт.
- Но то нашто вам довго жыти?

- Сусыде! Нашто ты папугу купив?
- Хцу ся переконати, ци правда, же аж двіста років жыє?

- Марись, кільки надоюєш за ден мовока од своей коровы?
- Пятнадцет літрів.
- А кільки продаєш?
- Та двадцет....

- Ци не віділисте мого коня?
- Аякже. Відів.
- А де він пішов?
- Йой, та єм ся го не зьвідав.

Побожна Євка почула раз говос з неба:

- Ты добра християнка. Повіч чим тя вынагородити? Лем знай, же сусыдка
Ганця дістане о два разы більшу вынагороду.
- Дай Боже, жебы м оглухва на єдно ухо...

- Но як, выздоровіва твоя жена?
- Выздоровіва.
- Ци доправды дохтір поміг?
- Де там? Я казав зробити для неї труну, а она ся зострашыва и встава.

- Повіч, чоловіче, што быс робив, як бым впава до річки?
- Полетів бым в сусідне сево за допомогою.
 - Але тото сево далеко!
 - То нич. Для тебе, кохана, я бы ыщы дальше полетів.

- В єдного газды вкрали козу, але зводія не нашли. Віт - господар в роках, статечний и хытрий - подав команду, жебы вшыткы люде ся зышли в найближчу неділю перед гміном.
- Ци юж пришов Максим Коваль?
 - Пришов.
 - А ци єст Ваньо Кіселиця?
 - Єст.
 - А ци єст зводій?
 - Єст, - вырвався єдному парібкови.
 - То го берте!..

- До схід сонця иде лемкиня на ярмак до Риманова. Здоганят ей газда з сусіднього сева, што іде на возі.
- Йой, нанашко, сідайте на віз, бо до міста ищы далеко. Лемкиня вылізва на віз, але тлумак не знимат.
 - Та здоймийте з плеч тот тяжкий тлумак и повожте на віз.
 - Йой, газдо, дай вам, Боже, здоровя, же мене везете. А тлумак я юж потримам на плечах.

- Но то што, Петре, випеме ищы дакус?
- Кед лем годен буду стати на ноги и зробити хоц пару кроків, то випеме, а кед ніт, то піду юж домів.

Василь стрічат Петра на дорозі:

- Ци міг быс мі пожычыти десятку?
- Жаль мі, приятелю, але не мам при собі ани грошыка.
- А дома?
- Дякую! Вшыткы здоровы.

Пришов хлоп до корчмы ы ся пытат Мошка:

- Вчера, здає мі ся, я ту пив. Але не памятам кільки м запватив.
- Рівно 5 звотых.
- Дякувати Богу! Я юж мыслів, же м іх стратив.

- Кілько років ма твоя теща, Максим?
- Та юж девятдесят.
- О, та юж недовго потягне.
- Так. Але кільки треба было ждати!

- Петре, чого єс вчера так верещав на жену?
- Бо мі не хтіва повісти нашто выдава так дуже пінязи.
- А гнеска чом єс так верещав?
- Бо мі повіва.

Ваньо за якусу провину трафив під суд.

- Ци підсудний є женатий?
- Так, пане сендзьо.
- А ци підсудний визнає, же єст винен?
- Певні же так. Кед нихто не казав мі ся женити.

- Вір мі, Петре, я бісідую все лем тото, што думам.
- І певні зато так мало бісідуєш?

Василь мусів выхати, а дома лишыв грубу бабу.
Просив Петра дати скоро знати, якбы што. През два дні
Петро телеграфує:

- Баба вродива той ночы гардых двох хвонців. Решта
заран.

Параска стратила юж терпіня през Васильове питя
палюнкы и подумава, же го настрашыт. Перебрава - ся
на самого люцифера. А коли Василь вночы вертав паний
з корчмы домів, выскочыва перед ним з-за рогу и
заверещава. Василь посмотрив-ся на чорта и спокійно
гварит:

Мене не настрашыш, фраїрю, я знам добрі што то
пекво, бо м 20 років жонатий з твоем сестром.

На дверях замкненого склепу написано:

- Пішва м на обід. Верну-ся, як ся наім.

Петро продає на ярмаку пса. Підходить до нього пан и ся
звїдує:

Здоровий?

- Здоровий!
- Мудрий?
- Мудрий!
- Вірний?
- Барз вірний. Юж го п'ятий раз продаю.

У склепі ся пытат Василь:

- Сыр рокфорт мате?

- А то што?
- Сыр сплісьнівий.
- Такого не маме, але маме ковбасы рокфорт, риби рокфорт, хліб рокфорт

- Василь, тобі як далеко з корчми домів?
- Штырі сьпіванкы.

- Пане дохторе, штоси мя дусит коло карху.
- А одколи мате таке одчутя?
- Одтовди, як мі дава Улья обручку на палец.....

- Параско, чи пробачыва быс невіру?
- Собі так, йому ніт!

- Василь, чого з такий смутний?
- Познайомив єм ся през тот інтернет з єдном лондончанком. Велика радіст очекована....блондинка, 90-60-90.....
- Но і што?
- Гнеска єм ей стрітив и ся оказаво, же розміры рахувава не в центометрах, а на пальцях.....

Маву Марисю ся зьвідуют:

- Ты кого більше сухаш, маму ци тата?
- Маму.
- А чом?
- Бо мама більше бісідус.

- Василь, чув єм, же з ся оженив. Но и як?
- Курити, пити заказано!
- Бануєш?
- Тіж заказано!

- Чи чув єс новину? Од Василя пішла Улька.....
- Гей! А як то він переживат?
- Но то тепер юж в порядку, але спочатку барз ся бояв, же ся му верне назад.

- Куме, барз єм вас довго не відів. де сте были?
- Быв єм, куме, два роки в Іспанії.
- О, то вы певні и кориду віділи!
- Так, навет єм відів, як єдного парубка розлючений бык до смерти затлумив.
- А за што?
- Та зачав перед ним махати комуністычним прапором, а хто буде таке терпів?

Приходить до аптекаря мовода пані и повідат:

- Што мі порадите? Я юж веце як рік хвопа не виджу!
- Пані, купте сой каплі до очей.

- Повідають, же лемкы такы самы хытры, як жыди.
- И што?
- Прокурору дали 5 літ.

- Марись, невістко, юж єс накормива худобу?
- Ніт, мамо, ваш сын ищы фурт спит.....

- Василь, випеш дашто?
- Ніт. Мам на то три важны причини.....
- А які?
- По перше-обицяв ем Аныці, же юж не буду пив. По друге-я ту на моторі. А по третє-юж ем штырі выпив.....

Жена варива мужови каждый вечір тридцет перогів. Раз, як муж захворів, она ся го зьвідує:

- Кілько ти гнеска зварити перогів?
- Та звар 29, але троха більшых.

- Тоту крадіж зробили сте без жадного сумління.
- Прошу пана сендзя, в нашім фаху чвовек зо сумлінням нич би ся не доробив.

- Чи то правда, же г вас бабы жыют довше од хвopів?
- Ніт, не вшыткы, лем вдовы.

- Де з ся так опив?
- Та.....мы ся склали на трьох.
- Штоси ся не вірит.....
- Та...два не прышли.

- Гей, Петре, а што ты там лієш до воды?
- Краплі для апетиту. Прокляты рыбы не хочут брати нажыву.

- Митре, а нашто з пробив дзюрку в новій парасолі?
- Жебы м відів, коли ся скінчыт дойч.

- Куме, а за які грошы депутаты будують такы вілы?
- За нашы, што їх з нас здерають...
- То ім. даме фігу під ніс! Ходме до бару и пропеме тоти, што ся лишыли, жебы ся ім не достали.

- Петре, што за біда? Тебе нечыста приносить посеред ночы домів, а я до рана не могла заснути!
- А ты давай мі більше гроши, и я буду приходив домів рано.....

- Я оддава тобі найкращы роки свого жытя!
- Не бісідуй так. Мі страшно подумати, же будут ищы гіршы.

Два лемкы ся засперечали, кому ся удаст офірувати в церкви менше грошы.

Перший повожыв на тацу еден звотий и побідоносні поздрів на другого.

- За двох.- смиренні повів другий, и ся перекотив.

- Ци правда, же ты выдав свою дочку за свого касіра?
- Правда.
- Но, але ты му не довіряв.
- Я и тепер му не довірям. зато тепер вкрадени в мене грошы він буде приносив моїй дочці.

- Та йой, які тоти лемкы скупи, написали о нас лем на едній сторінці.
- Повідають, же ся ім книжка скінчыва.

Стрілися дві приятелькы.

- Де так летиш, Улько?
- До дохтора, бо так мя вшитко болит.

- Вшитко тя болит? А чого хвопи так за тобом літають?
- Йой, мам єдно місце здорове и то юж мі заздриш!

Иде хвopcык зо своїм няньом коло шковы, а няньо ся го зьвідує:

- Ты ся ту вчыш? И я ся ту вчыв 20 років тому.
Хвopcык ся задумав и гварит:
- Агаааа, та аж тепер ем зрозумів, што пан деректор думав, кед гварив, же такого дурного як пняк учня не мав у школі юж 20 років.

Єдна баба затримава авто, але наперед повіва, же нема грошы запватити.

- Та нич, панюсю, якоси ся порахуєме.
Зоставив авто коло лісу, з куфра вытягнув пвахту и розстелят єй.
- Ой, та вы што, пане! Як можете о такім подумати! Я оддана, мам двоє діти.....
- Вы мате дома хвопа, двоє діти, а я мам 50 кролів, но то скубте траву!

Спинили поліцейски єгомосьця.....

- Отче, ідете заскоро, але мы вас не будеме штрафувати, кедь нам чесні одповісте на нашы питання.
- А што вас цыкавит, сыны Божы?
- Чи є Бог?
- Певні же є!
- А рай є?
- И рай є!
- А пекло є.отче?
- Ой, пеква неє!
- А як то?
- Та вшитку смову переробили на асфальт, а вас-чортів-на дороги поставили.

- Марисю, ход зо мною до кіна!
- Добрі, Петре, идеме.....
- А твій фраір нич не повіст?
- Я не мам фраіря. Його мій муж забив.....

Скаржыт ся Марина Ульці:

- Не можу научыти Василя порядку. Фурт ховат грошы в інше місце.

Пізна ніч. Василь телефонус Марині.

- Як ся маш, жено моя любя?
- Де ты чорты носят? Обіцяв ес придти по третій.....
- Обіцяв.....Правда.....Але третю ищы м не перегварив....

Пришли москалі до Бога и ся го зьвідуют:

- Боже, Боже, коли мы юж перестанеме пити?
- О о о! До того ани я не дожыю.

Пришов хвон до мясарні и повідат:

- Зважте мі 5 кіля мяса.
 - А яке то ма быти? Свиняче чи волове?
 - Та без ріжниці. Тільки зважте 5 кіля.
- Мясар хопив волове стегно, одрубав 5 кіля. поставив перед хвонем и гварит: »34 Євро».
- Але я го не пришов купити. Мі дохтор повів, же мушу схуднути на 5 кіля, то ем хотів відіти, кільки то єст.

Баба Параска іде до Горлиц до свойой дочки. Видит крас вілю, перед вільом вадна загорідка, в гаражу Мерседес.

Пытат ся дочку:

- Марись, а ты щаслива?
- Йой, мамусь, я нещасна.
- А чого, дітинко?

- Та тот Францішек єст імпотент.
- Йой, бодай го чорт взяв, мі повідав, же він інжінєр...

Сыдыт в хижі невістка, свекор и свекра. Свекра гварит:

- Так сой ту файні жыєме в злагоді, лем жебы тот хыжа быва побілена.

Невістка:»Мамо, яка проблема?Вапно маме?

- Маме, але щіткы не маме.

Невіста підишва до свекра, одрізава му бороду, зробива щітку и побілива хыжу.

А свекра зас:

- Хыжа побілена, але одвіркы не пофарбуваны.
- Мамо, а фарбу маме?
- Маме, але щіточкы не маме.

Невіста підошва до свекра, одрізава му баюсы, зробива щіточку и пофарбувава одвіркы.

Гвечер вернувся сын домів и видит, як тато без баюсів и бороды сыдит на грушці.

- Йой!Та чом там сыдите?

Сынку, в хижі дві газдыні зобралися пєчы перогы, а я не знам, чи мают яйця.....

Уйко Петро бере пугарик горівкы, встає в корчмі з-за стова и гварит моводым парібкам:»Попивам за свою Марину, гнеска ма 40.

- Уйку, вы мате таку моводу жену?
- Я бісыдую про горячку.....

Конференция для жен.

1-е пытаня:Як найти хвопа своїх мрій.

2-е пытаня:Як ся позбыти свого бортака.

Сумна дівко, чи не треба вашій мамі зятя?

- Ніт, не треба....., мы лем ыщи того остатнього доідаме.

Приїхали три лемкы до Парижа, хотіли поїсти в ресторані, але не знали, як мають замовити їдво. Ту єден гварит:

- Я вшитко замовляю. Я знам по французку бісідувати.

Закликав офіціанта и гварит:

- Дайте нам ля куряча поливка, ля бандуркы, ля капуста, а для питя ля пиво.

Офіціант вшытко принюс, а тамты двое ся зьвідують:

- Одкаль знаш так добрі бісідувати по французку?

А офіціант: «Мали бы сте ля гівно, як бы я не був з Новиці».

Моводий лемко на заграничных студіях пішов до сауни. Сперся на горячий камін и заверещав...

Підходить до нього американский студент и ся пытат:»
Speak English?»

- Ой ніт інглыш, я спік дупу.

Зубы.

Бабы си бісідують:

- Але мя болят зубы!

- А мене ніт. Як зме ся поженили, то мі муж вшыткы повыбивав. З того часу мам спокій.

- Што везете, куме?

- Овес, -шепче кум тому на ухо.

- А чом так тихо гварите?

- Жебы кобыва не почува.

Дарунок.

- Што сте, куме, зпрезентували бабі на уродины?

- Добру гус. Она ей засмажыва в пецу. Я зыв. Бабі ся
лишыво піря. А кісткы зме шмарили псови.

- Куме, не бійтеся, я вам пінязі отдам. Але того місяця не
можу нич дати.
- Але ж тамтого місяця ви таке саме обіцяли.
- Но то што, я не стримав свого слова?

- Ходме, куме, до бару.
- Дякую, куме. але я зав'язав.
- Та што ся ставо?

Вчера пришов я п'яний домів, двері одкрыва теща, а в
ней лице было зелене.

Тільки рано она повіва, же то была маска з огурків. А я
ціву ніч ся присягав, же не буду більше пив.

Жінка у психолога.

- А чом вы незаміжня?
- Розумієте, я хочу, жебы він був особливий. Жебы його
цікавиво не мос тіво, чи мої грошы, а моя душа!
- Йой, пані! Вы розумієте, же хочете чорта?

На суді судия задас пытаня бльондиньці:

- Чого ви отруїли своїх сусьдів?
- Мі skleпар повів, же караконы треба труїти разом зо
сусьдами.

Лемківскы приповідкы

Бабі дорога – од пеца до порога.
Баба надвое ворожива – або гмре, або буде жыва.
Бабский язык – чортове помело.
Без Бога аны до порога.
Без приповідкы не прожыти.
Без терпіня не дає Бог спасіня.
Без языка й дзвін німий.
Біда намучыт покля не научыт.
Біда не ходит по лісі, а по людях.
Біда біду знайде, хоц і сонце зайде.
Біда на біді бідом поганят.
Бідний робит, а багатому родит.
Бійся Бога, не роб злого!
Більше люда – більше чуда.
Битому псови тільки кыя вкаж.
Бог відат, хто як обідат.
Богатий тот, хто много знає.
Боже, дай му ліпший розум або тот одбер.
Бреше, аж за ним ся курит.
Бут до бута, кerpец до кerpця.
Б'ют не для муки, а для науки.
Бий своїх, жебы ся чужы бояли.
Біда вчит розуму.
Біда, як в хыжы неє хліба.
Біды не треба глядати, сама до хыжы приде.
Бідному треба гонору, як лисому гребеня.
Быти в Римі і не відіти Папу!
Біда вшиткого навчыт.
Біда не сама ходит.
Бісідуй до тя, як горохом об сыціну.
Без Бога-ани до порога.
Бодай тя качка копва.
Богач ма купу гроши, а бідний-діти.
Без работы й морокы дні ся тягнут, як рокы.
Без муки неє науки.
Бог дав свято, а чорт-гості.

Без бука не иде наука.
Бортакови закони не писаны.
Бідний як церковна мыш.
Бог високо-вшытко видит.
Бодай ті добрі быво!
Боїтсья, як чорт съвяченой воды.
Бракує му клепкы в говові.
Будеш знав, де раку зимуют.
Боїт-сья, як циган пчовы.

Великі хвopcыще, а в говові му свище.
Весіля ся кінчят – біда ся зачынат.
Весна дньом красна.
Вечір покаже, який був ден. .
Взимі ся пригодит тото, што ся вліті вродит.
Відкваданий тільки сыр добрий.
Вітців як псів, а мати єдна.
Вічно тобі треба печеного леду.
Видит під лісом, а під носом не видит.
Выскочыв, як Филип з конопель.
Вліз меже вороны -кряч як они.
Вмів розчынити, то вмій і замісити.
Вшытко мож купити, опріч вітця й матери.
Вшытко нам забрали, бо зме нич не мали.
Вшытко добрі, што ся добрі кінчат.
В ногах правды не є.
Взяв ноги на плечы і гайда пішки.
Вера, Боже, -не поможе.
Вовк сытий і коза ціва.
Вовка ноги кормлят.
Встає з курми, а лігат зо свинми.
Вчыт яйце куру розуму.
В тихім бовоті дябли ся водят.
Вода камін точыт.
В нього в голові вітер свище.
Вкус ся за язык.
Вытріщыв очы, як жаба.
Вовка все до ліса тягне.

В старим пецу дябов палит.
Встыд очей не їст.
Всяди добрі, а дома найліпше.
Втікай, голий, - сего горит.
Втраченого часу нигда не однайдеш.
Вшытко купиш за грошы, а здоровля-ніт.
Вчера не доженеш, а од завтра не втечеш.
Втікат, як тісто з діжки.
В ногах првды неє.
Вилами по воді писано.
Вытріщыв-ся,, як баран на новы ворота.
Він мі сьїдит в печінці.
Вылізво шило з мішка.
Вода камін точыт.
Всяди добрі. де нас неє.
Вчый дітину не ковом, а свовом.
В доброго газды и совомка марно не пропаде.
В січню вітер вискат, а мороз притискат.
Ворона вороні око не виклює.
Верхом стрій, а сподом гній.
Втікай, говий, сего горит.
Встав не з той ноги.
Вчыт яйце куру розуму.
Вчєрашний ден не проклинай, а нинішний благословаяй.
Втікав од чорта, а попав до його тата.

Гварю до нього як до сьціни.
Гарує як чорний віл.
Гадай дупа до біскупа, а біскуп сам як дупа.
Гварит направо, а смотрит наліво.
Гварит просто, а робит криво.
Гіркым лічат, а соводкым калічат.
Гіст – не кіст: за двері не шмариш.
Гіст не довго гостит, але дуже видит.
Гладь коня вівсом, а не бичем.
Голий єс ся уродив, а гупым гмреш.
Голий терну ся не боїт.
Голий, як фляшка, а гонор, як у пана ляшка.

Говова як дыня, а в говові – мох.
Говодний, як вовк.
Гового ремін гріє.
Говодній курці просо на гадці.
Гварю до тебе як до сыціны.
Гухий як не почує.то выгадат.
Горбатого могила выправит.
Глукий глядат видного місця, а мудрого и в куті видно.
Горбатого лем гріб выпростат.
Голова сивіє, а д....а шаліє..
Гового ремін гріє.
Гість-не кіст, за двері не шмариш.
Говодному хліб на гадці.
Гараздови терпіти мож, а біді мус.
Горе тому дворови, де корова розказує волови.
Говодного не треба довго припрошувати.

Дай нам, Боже, што нам треба, а по смерты– шуп до неба.
Дай бідному-на старіст тобі дадут.
Добры діти-вінец, а недобры –кінец.
Дам ти фігу з маком.
Де двое ся бют, там третій корыстат.
Добрий звычай- не пожычай.
Добрий як спит.
До часу дзбанок воду носит.
Добрі тя по смерт посивати.
Дурного обход третьом дорогом.
Добрі глухому, бо не повіст нікому.
Де з вліті орав, там взимі зберай.
Дуже бесыіди, а хысна маво.
До работы йой, а до ідва гой.
Дальше сховаш, скорше найдеш.
Де вас не просят, там най вас ногы не носят.
Де дві господыні, там хыжа не метена.
Де вітер не віє, там листья не шелестит.
Де оген горит, там не піддувай.
Де дым, там и оген.
Де мовода жона в діда, ждий в гості сусіда.

Ден біжыт, а тыжден летит.
Ден ма очы, а ніч мае уха.
Де ся свої псы кусають, най ся чужы не мішають.
Де хліб и вода, там нее говода.
Дзюравий міх зерна не тримат.
Дзяд дзяда найде, хоц сонце за гору зайде.
Дітям треба дати, кой и собі на дорогу зоставити.
Для смерти вшыткы двері одперты.
Добрий звычай: не пожычай.
Добрий розум учений, а роджений – ліпше.
Добрий ден, што пришов, а ыщы ліпший, што пішов.
До вечера дожыти – ден пережыти..
Докаль є глава, доталь є слава, нее главы – нее славы.
До часу збанок воду носит.
До Митра дівка хытра.
Дай, Боже, жартувати, а не хорувати.
Діти в кут, кед госьці до хыжы ыдут.
Дурному не рад, а мудрого не вчый.
Дае- ся до покуты, як смерт коло д.....пы.
Дурне ся вродиво, дурне и гмре.
Достав дзюрку з обаряння.
Дурного робота любит.
Дома сьідиш, - нич не висьідиш.
До ничого й соли не треба.
Дурному не радь, а розумного не вчый.
Де жаба, там и бовото.
Де баба, там и чорт.

Є вода - не є мукы, є мука –неє соли.
Єден розум добрі, а два ліпше.
Єдна нога ту, друга-там.
Єдному втіха, другому-смуток.
Єдным ухом впустив, другим выпустив.
Єгомосьць два разы казаня не бісьідує.
Єден гріх ціву душу спаскудит.
Єдном ногом в гробі стоїт.
Єдна нога ту, друга- там.
Єдна паршыва уця ціве стадо зопсує.

Єден мудрий вартує десят дурных.
Єден сьпіват, другий підсьпівує.
Єдинячок- шибенячок.
Єдним ухом сухат, другим випущат.
Єдно гнес ліпше двох заран.

Жена без мужа, як блыха без пса.
Жаба тя дусит.
Жабы квачут –на погоду.
Жебы тільки мав, што вкрав.
Жыє.як в Бога за пазухом.
Жебы дашто мати, не треба довго спати.
Ждий, псе, зак кобыва здохне.
Жена добра - бита, а пінязі – рахуваны.
Жыют, як голуб зголубком.
Жена три угли тримат, а газда – єден.
Жебы с ся заляв том згорівком!
Женска робота нигда не лягат спати.
Жыймо си по- братски, а рахуйме- ся по -жыдівски.
Жытя - як квітя.
Жыют, як пес з котом.
Жытя - як вітер в полі.
Жовтен зимі ворота отверат.
Жена без мужа, як сокыра без топорища.
Жена без мужа, як віз без дышля.

Забрав чорт корову, най заберат и теля.
Забыва корова, як телятком быва.
Задер пяты догоры ногами.
За добро добра не жди.
Заощаджай закла моводий, трать, кед старий.
З-за дурной гововы ногам неє спокою.
Замкний гамбу на ковотку.
Засхне, як на псі.
Зарубай си на носі.
За туні пінязі псы м'ясо ідят.
Збанок до часу воду носит.
Збеш- ся, як дзяд на войну.

Звада до добра не доводить.
Звычай бычий, а розум телячий.
З єдинака ни пес, ни собака.
З кым ся поведеш, од того ся й набереш.
З красоти хліба не спечеш.
З козы худобы, а з ляха слуги нигда не буде.
Знаш діти родити, знай їх навчити.
З ничого тільки Бог сьвіт сотворив.
З приповідки слів не вышмариш.
З самой муки хліба не спечеш.
З тебе слово тягнути, як з ялової коровы теля.
З тобом бісідувати, як за зайцьом ся гонити .
З тобом гварити, як з конем ся молити.
Змерз, як пес.
Згаснув, як свічка.
Зарікава- ся свиня не лізти в бовото.
Знава зварити, але не знава подати.
Збераш- ся, як дзяд на войну.
Зарікава- ся свиня г.....о не істи.
Зробив великы очы.
Згадава баба, як дівком быва.
Заціпиво му язык.
Згаяного часу и коньом не доженеш.
За морьом бывай, але свого не забывай.
З лінивого работы, як з дітка смальцу.
З добрым хлопом не згынеш ы під пвотом.
За добро-добра не ждий.
З єденака ни пес, ни собака.
З тобом гварити, як з коньом ся молити.
Збив го на квасне ябко.
Зуб на зуб не попадат.
З пальця тото выссав.
Зымав сороку за хвіст.
Замкний гамбу на ковотку.
Заляв сой очы.
Засхво, як на псі.
Зберат- ся, як за море ср.....и.
Змарнів, як бы го з хреста зняли.

Змокнув до ниткы.
Знає- ся, як вовк на зьвіздах.
Здоровий, як бык.
З чым пришов, з тым и пішов.
Знава зварити, але не знава подати.
Зымав го на горячім.
Зымав цапа за бороду.
Зорвався .як пес з ванцуха.
Зуб на зуб не трафлят.
Збанок до часу воду носить.
З доброго коня не жалъ хпасти.
Зышов на дітячий розум.
З бортаком ся набісыдуеш, як зо смаркатым-наіш.

Зима ся зьвідат, де быво літо.
Здоровля за грошы не купиш.

І на твою пиху ест приповідка.
І то перегварено, што ищы не зварено.
І стара корова любить быка. .
Іст, аж за ухами тріщит.
І сьціны мают уха.
Іщы му цомплі під носом не высхли.
Іст, ак паця.

Ищы тот ся не вродив, жебы каждому догодив.
Ид до фраса!
Ишва би душа до раю. але гріхы не пуцают. .

Кади ігла, тади й нитка.
Кади отара, . тади й вівця.
Кед єс поїв сметану, поїж и сыр.
Кеди? На сьвятого нигда.
Кажда корова своє телятко хвалит.
Каждий піє, як гміє.
Каждій свасі-по кобасі.
Кади ступит, всяди го повно.
Кін ма штырі ногы, и тот ся спотыкат.

Каждий по-свому з розуму сходит.
Корона ти з гововы не хпаде.
Кого Бог хце скарати, тому розум одберат.
Кед маш пса, то сам не гавкай.
Кед мусиш, то й камін вкусиш.
Кед є хліб и вода, то неє говода.
Кед сіно косиш, то дощу не просиш.
Кед я – пан и ты – пан, то хто буде свині пас?
Кін на штирьох ногах и то ся шпортат.
Києм того, хто не любить свого!
Кыселицьом зуби не зопсуеш.
Кобы здорова, гріхы будут.
Кого што болит, тот про то гварит.
Кобы свині крива, она бы небо зрыва.
Комуси того-сього, а комуси -ничого.
Конец языка за провідника.
Кому добрі веде- ся, тому і когут несе- ся.
Корова, котра барз рычит, дає маво мовока.
Кед свиня в бовоті, то гварит же файна.
Коровами орати, а поляками робити, - єден чорт.
Котрий кін тягне, того і поганяют.
Коцюба - в пецу господыня.
Кравец без порток, а швец без скірнів.
Крук крукови око не выбере.
Крукови і мидво не поможе.
Куй желізо зак горяче.
Курка - не птах, баба - не хвон.
Крук крукови очы не выбере.
Крутит, як циган сонцьом.
Кажда мітва по-свому мете.
Кышкы марша грают.
Кому ся веде, тому ся и когут несе.
Ксьондз два разы казаня не гварит.
Кривиш- ся, як середa на пятницю.
Кепска газдыня десят робіт зачынат, але жадной не
кінчат.
Каждий гордовитий кус мішком прибитий.
Квітен з водом, май з погодом.

Кед ес пропив коня, не бануй за батогом.
Кед мусиш, то и камін вкусиш.
Кед є хліб и вода, то неє говода.
Конец языка за провідника.
Кыйом того, хто не любить свого.
Кобы здорова, гріхы будут.
Кобы свині крила, она бы небо зрыва.
Кажда корова своє телятко лиже.
Крадене ніколи не вийде на хосен.
Котрий кін тягне-того і поганяют.
Корона ти з говови не впаде.
Кыйом того, хто не пильнує свого.
Каждая жаба своє бовото хвалит.
Каждий був файний, як був моводий.
Каждій матері свої діти миви.
Косит коса, покля роса.
Кому што, а курі-просо.
Кіт ся гмыват-будут госьці.
Купив кота в мішку.
Крутит-ся мі на языку.
Каждому жытя миве.
Крутит, як циган сьвітом.
Курит- ся, як з комина.
Ласкаве теля дві корови цицкат, а норовисте ани одну не годно.

Легко пришло, легко пішло.
Лежыт, як свиня в бовоті.
Лемко хоц бідний, але гоноровий.
Летит, як бортак до суду.
Липне, як муха до меду.
Ліпше зле іхати, як добрі йти.
Ліпше постити, аніж хворіти.
Ліпше вдома на бандурках, як на чужині на булках.
Літом и баба на пец сердита.
Люди сухай, але свій розум май.
Ліпше з мудрым стратити, як з дурным найти.
Літо пролежыш, взимі до сусіда полетиш.

Лютый короткий, бо марец му хвоста прикусив.
Ліпше штоси, як нич.
Ліпший пияк, як бортак.
Лисого видно здалека, дурного –ніт.
Люде мрут, як мухы.
Людска кривда боком вылізе.
Ліпше з мудрым стратити, як з дурным найти.
Легко пришво, легко піде.
Ліпше штоси, як нич.
Легко оген гасити чужыма руками.
Ласкаве теля два разы корову сце.
Люди сухай, але свій розум май..
Лекше людям давати, як в них пожычати.
Ліпше вдома на бандурках, як на чужыні на булках.
Літо пролежиш, взимі до сусіда полетиш.
Літом і баба на пец сердита.
Літо на зиму робит.
Ліпше яйце гнес, ніж курка заран.

Мав пес буду!
Ма гамбу од уха до уха.
Ма гамбу, як холяву.
Мам-дам, не мам-не дам.
Ма розум, як мава дітина.
Має пыск, як ворота.
Мави діти їдят хліб, а великы – серце.
Мокрий дойчу ся не боїт.
Моводе гача добрі скаче.
Мавы діти не дають спати, а великы – дыхати.
Ма їдо скыснути, волит бріх тріснути.
Махат пес хвостом, бо хвіст не годен махати псом.
Меле языком, як прайником.
Митре, тримай быкы, бо процесія иде!
Много квитне, а мало пристигат.
Молит- ся під фігуром, а дябва ма під скурор.
Муж зо женом, як мука з водом.
Маш дзюраву гамбу.
Менше знаш-ліпше спиш.

Міц, як цмок!
Мойой ноги ту не буде.
Мудрий, як Соломоновы порткы.
Мовч, а свое роб.
Маш язык, як опату.
Мали діти не дають спати, а великы-жыти.
Менше знаш-ліпше спиш.
Маш в торбі-сядеш и на горбі.
Мовчыт, як бы воды в гамбу набрав.
Ма тото на челі записане.
Мудрий не вшытко повідат, што зна, а гупий не вшытко
зна, што повідат.
Млин меле-мука буде, язык меле-біда буде.
Меле языком, як небіжка з горячкы.
Мус – великі пан
Можна встерегти мішок блих, стадо зайців, але не жену.

На бортаку неє знаку.
На вшытко Божа воля.
Надув-ся, як квока в дойч.
На зводію шапка горит.
На леді бортак хыжу ставит.
Найліпша рыба, то ковбаса.
На бідного дзяда й дерево пада.
На впертих воду возят.
Нагынай гавузку покля молода.
На голого дриґота.
На злодію шапка горит.
Нашов – не скач, згубив – не пвач.
На остру косу много покосу.
На похылене дерево і кози скачут.
На словах, як на гуслях, а рук не піднімай!
На сьмітю і когут гоноровий.
На хотіня є терпіня.
На чужу жену чорт выжку меду кваде.
На языку мюд, а на серци – люд.
Не быват уміня без терпіня.
Не дай Боже бугаями орати, а ляхами зберати.

Не дай Боже з Івана пана.
Не варта скоро за виправу.
Най ся кін грызе, він ма велику говову.
Не все то ся творит, што ся говорит.
Не всяка приповідка при всякім ся мовит.
Не вшыткы пчови мюд носят.
Не глядай біды, она тебе сама найде.
Не зыч другому того, што тобі не миво.
Неє рыбы без кости, неє човека без звести.
Неє сева без бовота.
Не йме говова, што язык лепече.
Не києм, то палком.
Не мава баба квопоту, купива си паця.
Не мава баба роботи, нашва си квопоти.
Не мож разом на двох конях сидити.
Не нарікай на рік, покаль не мине.
Не одквадай на заран то, што можеш зробити гнес.
Не повідай «Гоп!» зак не перескочиш.
Не робота сушыт, а грызота.
Не роб з пыска холяву.
Не роб з языка помело.
Не роб, човеку, зо свого пыска гузицю.
Не руш бабиних груш! Сам натряс і бабі принес!
Не руш пса, то тя не осра.
Не стій над мнов, як чорт над душом!
Не сухаш вітця й матери, то будеш сухав псьой скури.
Не сьмій -ся з чужой біди, бо твоя тя не омине.
Не сьмій-ся зо старого, - сам таким будеш.
Не то грызе, што много роботи, а то, што ей неє.
Не тот даст, хто має, а тот, хто хоче дати.
Не хваль-ся травом, а хваль-ся сіном.
Нехотячи зїли кума паця.
Не шкода вина выпитого, а шкода розуму загубленого..
Не штука пожычыти, а штука вернути.
Ни пришыти, ни прилатати.
Наїв-ся-маво бріх не тріс.
Напив-ся, як свиня.
Наробив, як кіт напвакав.

Небита жена –любити не зна.
Не бій-ся дябва, а бій-ся звого человека.
Не будеш сухав вітця-матери, посухаш псьой скоры.
Не вартує ани торбу січки.
Не видит дале од свого носа.
Не вір псови, бо тя вкусит. .
Нога ся зашпортат, а говові ся дістає.
Не вишкіряй зубы.
Не вшыткы псы кусают, што зубы высталяют.
Не вшыткы свині ходят на штырьох ногах.
Не глядай біды-она сама тя найде.
Не глядай сам на себе кыя.
Не дай, Боже, з дзяда –пана.
Не жадай звого ближньому, бо не знаш, што тя чекат.
Не жыч другому того, што тобі не миве.
Не загваряй мі зубы.
Не зазерай в чужы горці.
Неє гіршого, як з Ивана –пана.
Неє ліпшого(ідла), як хліб з пеца и масво з боденки.
Неє человека, жебы ся не помыляв.
Не клад псови пальця в зубы, бо т я вкусит.
Не ма клепкы в говові.
Не ма пес роботы, то яйця лиже.
Нема олію в говові.
Не розтуляй гамбу, бо ворона влетит!
Не плет бздури.
Не поможе кадиво, кед бабу сказиво.
Не пхай носа до чужого проса.
Нервує- ся, як мыш на мотузку.
Не руш г.....о, бо буде смердіво.
Не тот дає, хто має-лем тот, хто хце дати.
На чужых жен смотрити будеш, то и свойой ся позбудеш.
Не смот высоко.бо склепиш(скосиш) око.
Надув- ся, як індик на торговищу.
На сьмітю и когут гоноровий.
Не вшыткы пчови мюд носят.
Не шкода вина выпитого, а шкода розуму загубленого.
Носом чує одкаль вітер дує.

Не копай під никым яму, бо сам до неї впадеш.
Не вартат ани торбу січкы.
Надув -ся, як сыч на погоду.
Най ліпше бріх трісне, як має добро пропасти.
Не дай, Боже, з дзяда пана.
Не завертай мі говову.
На Русаля спечут мама паля.
Недогода старій бабі (а)ни на пецу, (а) ни на лаві.
Не буде зо пса совонина.
Най ся кін грызе, він ма велику говову.
Нахляв -ся, як быцок.
Нихто не знат, де го біда спіткат.
Не руш пса, то тя не ос ..а.
На языку мюд, а на серци люд.
Ни рыба, ни мясо.
Носит -ся, як бортак з торбом.
Ноги носят, руку роб'ят, а говова кормит.

Обіцяй помалу, роб споро.
Обіцянка – цяцянка, а глупому радіст.
Од дурного втікай третьом дорогом.
Од мавых діти болит говова, од великих-серце.
Од зводія замка несе.
Од прибутку говова не болит.
О, раны Боскы!
Одселе до теле-далеко.
Облесний, як лиска.
Оповідат гоцкы-кльоцкы.
Очы, як в жабы.
Од красных слів язык не одсохне.
Од звести старієш, од сьміху моводієш.
О.кара Божа!
Очы напасти-бріх вытрясти.
Очы не видят, серце не болит.
Од смерти не мож ся заперти.
Око видит далеко, а розум ищы дальше..
Око – пан, а рука – трудар.
Очам страшно, а руку зробят.

Ощаджай, кед ти добре, будеш мати г біді.

Пан завинив, а бідного завісили.

Патык о двох кінцях, - або ти мене, або я тебе.

Пес бреше, вітер несе.

Пан-Біг високо сьїдит и вшытко видит.

Перун бы тя трафив.!

Пильнуй свого носа, а не чужого проса.

Під чужом стріхом-з говодным бріхом.

Пошлий дурного, а за ним -другого.

Летит, як німий до суду.

Плете, як небіжка ногами.

Повів, як сокыром одрубав.

Повідай му, як горохом об сьціну.

Полетів, аж ся за ним закуриво.

Поможе, як гмервому кадило.

Почеркай си по челі и опамятай ся!

Прибрав- ся, як стрык на Великден!

Прикус сой язык!

Перун би тя фтяв!

Палец об палец не вдарив.

Приший кобылы хвіст.

Поміняв райткы на майткы.

Причъпив - ся, як уш кожуха.

Пришва коза до воза.

Про вовка промовка, а він-ту.

Палец об палец не вдарит.

П'яному море по коліна.

Поможе, як заяц кобылі.

Підскакує., як мыш на мотузку.

Пуст пса під стів, вің вылізе на стів.

Поможе, як гмервому кадиво.

Повім вам приповідку, же ся вс...в пес на повітку.(фіртку)

Поміняв гус на яйце.

Пече, як коприва.

Папір вшытко вытримат.

Пів сьвіта тобі замаво.

Пришов гіст-забуд про звіст.

Повідав німий сьліпому – « позерай, як хромий летит».
Подалі од кумы – менше гріха.
Пожычыв на вічне оддаваня.
Позерат, як теля на новы ворота.
Покля выповіст, то курка яйко знесе.
Покля грубий схудне, худий здохне.
Перетряс свою хыжу сім раз, перед тим, як звинити
сусыда в злодійстві.
Помогво, як мерцю кадило.
Послав Бог роботу, кой одняв чорт охоту..
Пяний-шаленому брат.
Потля збанок воду носить, покаль му ся ухо не одорве.
Пес бреше, а вітер несе.
Полюбиш горівку, втратиш свою жінку.
Прикус си язычок!

Родима сторона – матір, чужа – мачуха.
Розумний пес на вітер не гавкат.
Робота дурного любить.
Роснут, як губы по дойчу.
Рушат- ся, як бы му в порткы навалив.
Робит, як бы три дні не ів.
Робит, як мокре горит
Робит-за Боже запват.
Рушат- ся, як муха в кропі.
Рука руку мыє.

Свиня все бовото найде.
Скупий два разы тратит.
Сухай ухом, а не бріхом.
Стуль гамбу, бо ти ворона влетит.
Слово не воробец-выпустиш ся не верне.
Смотрит, а своє робит.
Старіст-не радіст.
Студін, як у псярні.
Старий, а розум як в дітины.
Свиня не зіст покаль не вывалят.
Свій язык, своя й гвара.

Сплячий і лежачий, як дві пари гачы.
Строївся дід на обід, а обід псы зіли.
Сам не гам и другому не дам.
Свій пец лыпше гріе.
Свого не видит під носом, а чуже видит під лысом.
Скаче, як теля на мотузку.
Скривився, як середа на пятницю.
Свабий, аж ним вітер хвіе.
Слизкий, як пструг.
Сухай ухом, а не бріхом.
Спит, як забитий.
Старий кін борозду не зопсуе.
Стоїт єдном ногом в гробі.
Страх ма великы очы.
Стуль пыск!
Старий. як сьвіт.
Сховав так, же зо сьвічком не найдеш.
Сьпіват. як свиня в горосы.
Се би треба на комині записати.
Се вилами на воді писано.
Сирота, сирота, а пыск, як ворота.
Слова ласкавы, а думкы лукавы.
Слухати го мож, а вірити – ніт.
Стара любов не ржавіе.
Стрыко бабі уйко.
Сходит краса, як роса.

Такий вояк, як каждый поляк.
Так схуд, маво не трісне.
Твереза говова уважат на слова.
Теля мудріше од коровы.
Тілько нашого- што зыв и выпив.
Тіш- ся жытьом, бо оно коротке.
Ты лем дармо хліб іш.
Товди мам, як в руці тримаю.
Того добра, як кіт напвакаю.
Тот ся не помылят, хто нич не робит.
Тота курява, што вівця збива, вовка не задусит.

Трафива коса на камін.
Туне м'ясо лем псы ідять.
Твереза говова уважат на слова.
Т от ден честуй, што пришов.
Тота сторона мі мива, де м'я матір породива.
Ту м'я болит, ту м'я коле, ту м'я не рушайте!

У Великодним пості не ход в гості.
У красній бесьіді не все ся мовит.
Умів- ся помылити, умій- ся поправити.
У крутоє дерево кривий клин б'ють.
У него язык, як голяк.
Уч дітину каждую годину. .

Фрас бы тя взяв!
Файна дівка, кед заручена.

Хто глядат приятеля без ганчу, тот го николи не найде.
Хто дає и одберат, тот ся в пеклі поневерат.
Хто як іст, так и робит.
Хоц му кіл на говові теш.
Хто лемка не шанує. Най го в д....у поцювує.
Хваль не гостину, а газдыню.
Хто біду не відів, тот щестя не зна.
Хто пізно ходит, тот сам собі шкодит.
Хто собі біду глядат, тот ей найде.
Хцеш мати-мушиш дбати.
Хцеш ся посварити зо сусідом-пожыч му грошы.
Хто рано встає, тому Бог дає.
Хто дбає, тот має.
Файна и богата, лем фрасувата.
Хто стратив стыд, тот стратив чест.

Цыкавіст – то перший стопін до пекла.

Час робит не на тебе, а на твою твар.
Частуй говий босого.
Час вшытко лычыт.

Чый бы быцок не скакав, а телятко наше.
Чыя бы корова рычава, а твоя бы мовчава.
Члоовек не свиня, вшытко зіст.
Чув дзвін, лем не зна, де він.
Чужий кожух не гріє.
Чим горнец накыпит, тым череп смердит.
Чим ся не наїв, тим ся не налижеш.
Чого глухий не дочує, то си домыслит..
Чоловік учит- ся не до старости, а до смерти.
Чужого не руш, свого не оддавай.

Што быво, то перешво, што буде, приде.
Што вмієш робити, за плечами не носити.
Што вчєра, то не гнес.
Што на будний ден, то не на сьвято.
Што не мож, то повож.
Што серпен зожне, то марец зожре.
Што ся дає, то ся не одберат.
Што кін, то норов; што сево, то говір; што нарід, то віра і
звичай.
Што про то гварити, чого ни парити, ни варити.
Што у кого пече, тот про то й рече.
Щезнув, як камін у воді.

Ябко од ябвони далеко не падат.
Язык без кости – што хоче, то й лопоче.
Язык меле, як жорна.
Языком капусти не шаткуют.
Яка праца, така й плаца.
Як хце Бог покарати, то перше розум одыйме.
Як дябел не може, то бабу пошле.
Як з хрєста знятий.
Як хцєш вдарити пса, то кый ся найде.
Як сука не схоче, то пес не скочыт.
Як не маш в говові, то маш в ногах.
Як сой постелиш, так ся выспиш.
Як приде серпец, не латай керпец.
Як з півмарця сьнігом сыпле, то ся колос не высипле.

Як біда, то до жыда, а як по біді, то по жыді.
Як бріх повний, то й костям добрі.
Як гнес дбаєш, так заран маєш.
Який гріх, така й кара. .
Який їде, так ый и поганят.
Який майстер, така и його робота.
Який пастух, такы його вівці.
Який пташок, така и його пісьня.
Яки гості, така и гостина.
Який живот, така и смерт.
Який-с мі розумний, а босий ходиш.
Який чоловік, така и бесьіда.
Який чорт, така і його мати.
Якы порткы, такі клин, - якій отец, такі син.
Який кабат-така півка, яка мати-така дівка.
Як теля языком злизаво.
Ябко од ябвони далеко не впаде.
Як Куба Богу, так Бог Кубі.
Як листя жовкне, то робота мовкне.
Як «на», то чує, а як «дай», то глухий.
Як не маш в говові, то ноги в роботі.
Як неє охоти, то и неє роботи.
Як нич неє, то й нич не бракує.
Яко до Бога, тако й від Бога.
Яке іхало, таке здибаво.
Як приде май, - про землю дбай.
Як си постелиш, так ся выспиш.
Як ту гварити, де не дают пыска отворити.
Як тя видят, так тя пишут.
Як ся не наїв, то ся и не налижеш.
Як пришво, так ипішво.

Підписано до друку 25.06.2013. Формат 60х84 1/16.
Ум. друк арк. 0,9. Гарн. Times New Roman
Папір офс. Друк офс. Тираж 400 прим.

«ШВИДКОДРУК»
Д.Галицького, 1, м.Дрогобич, 82100
Тел. (03-24) 41-08-90
drukso@gmail.com

